

W oczekiwaniu na zbliżające się Święta Bożego Narodzenia i Nowy Rok pełni nadziei spoglądamy w przyszłość. Składamy życzenia: zdrowia, pogody ducha, spełnienia wszystkich marzeń, zawodowej satysfakcji i wielu sukcesów.

Życzy Redakcja Schoolpress

W obecnym numerze:
"Gdy do szkoły przybywają anioły i diabełki"
"Ze sztuką na ty"
"Jak przełamać szkolną nudę?"
"Twarzą w twarz"

"Jeden dzień z życia gimnazjalisty"
"Co czytać w zimowy wieczór?"
"Szkoła ale jaka"

Humor Świąteczny

Przed świętami św. Mikołaj rozdaje prezenty na ulicy. Jasio po otrzymaniu jednego z nich mówi:

- Święty Mikołaju, dziękuję ci za prezent.
- Głupstwo - odpowiada święty Mikołaj. - Nie masz mi za co dziękować.
- Wiem, ale mama mi kazała.

Przedшкоłak pyta kolegę:

- Co dostałeś na gwiazdkę?
- Trąbkę.

- Mówiłeś, że dostaniesz lepsze prezenty!

- To super prezent! Dzięki niej zarabiam codziennie złotówkę!
- W jaki sposób?
- Tata mi daje, żebym przestał trąbić!

Każdy z nas w święta staje się młodszy...

Gdy do szkoły przybywają anioły i diabły...

I znów przybył do naszego gimnazjum. Tym razem był to na prawdę Mikołaj, choć w prawdzie nie ten święty z opowiadań... Już od pierwszych rannych lekcji odwiedzał klasy wraz ze swoją świtą. Dwa anioły płci męskiej (ale w spódniczkach i białych rajstopach), dwa diabły i ON nasz wspaniały Mikołaj z 2A.

Tegoroczne Mikołajki były bardzo wesołe. Wszyscy śmiali się i cieszyli z prezentów. Oczywiście prezenty rozdawał Mikołaj, ale by je zdobyć trzeba było się nie lada wysilić i przede wszystkim odważyć! Otóż nasz "święty", ale rozrywkowy Mikołajek nie chciał tak łatwo

oddać prezentów. Uczniowie musieli siadać mu na kolana, tańczyć, śpiewać a nawet się modlić! Było niejednokrotnie bardzo wesoło. Wszyscy się wspaniale bawili. Nasz aniołek Krzysiu wiał ciekawe anegdotki, zaś diabełki malowały uczniów czarną kredą...

Mikołaj i (nie)grzeczny uczeń

Oby w przyszłym roku było jeszcze lepiej!

Redakcja

PS.
Co to jest: duże, czerwone i jak wchodzi, to aż miło?
- Święty Mikołaj!

SCHOOLPRESS

Wycieczka do Muzeum Górnośląskiego

Ze sztuką na ty!

1 grudnia grupa
10 uczennic
z Gimnazjum nr 1 im.
74 Górnośląskiego

Pułku Piechoty
pojechała do Muzeum
Górnośląskiego
w Bytomiu.

O godzinie 8.30

spotkaliśmy się
na dworcu kolejowym
w Lublińcu

i pociągiem o

godzinie 8.45
pojechaliśmy
do Bytomia. Kiedy
dojechaliśmy

na miejsce, pieszo z dworca udałyśmy się

do Muzeum. W Muzeum Górnośląskim przywitała

nas bardzo miła pani przewodnik, która następnie
opowiedziała nam o technice malowania obrazów
w dawnych czasach, oprowadziła nas i pokazała
sztukę m. in. z czasów wojny. Później zostałyśmy
oprowadzone po pozostałych salach, m. in.

naszej śląskiej
przyrody. Na koniec
każda z nas miała
wybrać sobie jakiś
obraz, opisać go na

przygotowanych wcześniej przez panią przewodnik kartach i zaprezentować przed resztą grupy.

Po wyjściu z ciepłego
pomieszczenia na mróz,
wszystkie zgłodniałyśmy i po
drodze wstąpiłyśmy
do McDonalda na obiad ;) Ok.
godz.14 pociąg powrotny już
na nas czekał. Na szczęście był
ogrzewany ! Po przyjeździe
każda z nas przywiozła ze sobą
bardzo miłe wrażenia.

toska111

Dzień dobry - Gutentag

Jedną nogą w Polsce drugą w Niemczech-czyli o różnicach nauki między dwoma szkołami.

Mam już 13 lat i od 2 miesięcy chodzę do polskiej szkoły . Jak się tu znalazłam?
Sprawa w ogóle nie jest taka skomplikowana wszystko zaczęło się

od moich rodziców, którzy pochodzą z Polski. Ja jednak urodziłam się w Niemczech, niedaleko Karlsruhe. Szkołę podstawową ukończyłam w Dobl, dojeżdżałam tam autobusem przez cztery lata, co było bardzo męczące. A potem wybrałam gimnazjum, które

znajdowało się w Ettlingen. Niestety mankamentem było to, że

znajdowało się ono także daleko od mojego miejsca zamieszkania i traciłam ponad godzinę na dotarcie do szkoły.

Kiedy przyjechałam do Lublińca, ucieszyłam się, że nie będę musiała tak wcześnie wstawać, ponieważ

pokonanie trasy do szkoły zajmuje mi tylko 15 minut.

Zastanawiacie się na pewno, co było powodem mojego przyjazdu do Polski. Latem, kiedy w Niemczech mamy

sześciotygodniowe wakacje, przyjeżdżaliśmy z rodzicami i bratem na wakacje do Polski,

a ponieważ mieszka tu nasza rodzina, staraliśmy się przynajmniej raz w roku ich odwiedzić. Zaczęło się od mojej Cioci, która uczy dzieci w przedszkolu i w podstawówce, to właśnie jej zawdzięczam moje zainteresowanie(dok. str.6)

Jeden dzień z życia gimnazjalisty

Pamiętnik z życia gimnazjalisty.

Mój dzień zaczął się całkiem niewinnie. Dziś pierwszy dzień, kolejnego tygodnia szkoły, cały ze stresowany, a zarazem podekscytowany budzę się z dźwiękiem budzika. Spoglądam na zegarek, godzina się zgadza - jest 6 30, mam dużo czasu myśleć. Po 15 minutach, gdy się ocknąłem, wreszcie wstałem i włożyłem stopy w ciepłe

kapciuszki. Pędzę do łazienki wziąć odprężający, ciepły prysznic Wychodzę spod prysznic, ubieram się, zapodaje (włączam) jakąś muzykę i idę do kuchni. Spoglądam na kuchenny

zjem? - pomyślałem.

Chwila namysłu, należy podjąć poważną decyzję, wpadłem na pomysł, że zrobię sobie pyszne kanapeczki z : oliwkami, pomidorem, serkiem, masłem i oczywiście użyję

chleba kukurydzianego. Do picia zrobiłem sobie kakauko. Śniadanie było pyszne, zwłaszcza kanapeczki. Zjadłem dość szybko, więc

zegarek- a tam 7.51! Na szczęście dzisiaj nie mam na 8:00. Stres prawie mnie zżera, ale nie łamię się - do 8 40 jest jeszcze dużo

miałem dużo czasu, żeby

czasu. Już zamierzałem zrobić sobie śniadanie, a tu - buuuuu... zabrakło moich ulubionych płatków 'Nesquik' i 'Chocapic'- co ja teraz

wskoczyć w gajerek. Już miałem wychodzić, gdy skapnąłem się, że nie mam kluczy... (dokończenie na następnej stronie)

(dokończenie ze strony poprzedniej) Niedobrze - jest już 8 32... Szukam nerwowo kluczy - nie ma! A nie, są! Trzymam je w ręce... Dobra, lecę do szkoły. Po drodze spotykam kolegów z dawnej szkoły i klasy i gadamy sobie. Po chwili widzę moją wychowawczynię. Wydaje się być miła i wyluzowana, i jest nauczycielką geografii. A propos klasa też jest cool!

Reszta dnia w szkole mija ..właściwie bez echa Po tym wszystkim idę na kwadrat, po drodze wstępuję do sklepu i kupuję popcorn. Siedzę w domu i się bycze przed moim 50 calowym, plazmowym telewizorem, a przy tym wcinam popcorn. I po godzinie z telewizora przesiadam się na komputer.

Włączam komputer,
a potem GTA San
Andreas. Po 2
godzinach wyłączam

komputer i przeglądam
książki, żeby nie było,
że się nie uczę. Po
jakże interesującym
kartkowaniu książek
ucinam sobie drzemkę.
Nie wiem, co mi się
śniło, ale jak sobie

przypomnę, to napiszę
o tym następnym
razem. Potem idę
na dwór. Wracam
do domu około 23 30
i idę się umyć. Trzeba
by w kimy, bo mnie
mama do łóżka
wypędza, ale jeszcze
wezmę sobie laptopa,
a co tam. i pogram
w GTA San Andreas...
Jest już 01 23 - idę
spać!

Kubuń

(dok. ze str.4)Polską. Podobała
mi się Polska. Rodzice też
częściej zaczęli opowiadać
o starych czasach w polskim

gimnazjum, a to mnie tak
zaintrygowało, że poprosiłam
ich o zgodę na wyjazd do Polski
na jeden cały rok. Bardzo mnie

chodził właśnie do tej szkoły,
na mój wybór wpłynęła też jej
lokalizacja- znajduje się

polska szkoła zaciekała i chciałam przekonać się na własnej

skórce, jak tu jest.
Zdecydowałam się
na Gimnazjum numer 1 w
Lublińcu, ponieważ mój tata

najbliżej miejsca, w którym
teraz mieszkam, czyli u babci.
Rodzice wszystko
zorganizowali, a rok 2009/10
przeleciał tak szybko, że nie
mogłam moim oczom wierzyć,
kiedy pierwszego września
2010 weszłam do polskiej
szkoły. Już w pierwszych

SCHOOLPRESS

(dok. ze str 6)dnia zauważyłam różnicę między polską a niemiecką szkołą. Niemiecka szkoła jest o wiele większa, ale to dlatego, że mieści się tam ok.30 klas, a w Polsce tylko ok. 15 czyli o połowę mniej (ale to nie znaczy, że tak jest we wszystkich szkołach polskich lub niemieckich. Teraz

chodzi mi tylko o moją niemiecką szkołę i to gimnazju w Lublińcu). W tej małej szkole

wszystkich znasz, a wszyscy znają ciebie. A w niemieckiej szkole widzisz niektóre twarze dopiero pierwszy raz, mimo że chodzisz już dwa lata do tej samej szkoły. Następne różnice to przerwy. W Niemczech dzieci

mogą zostać w klasie, a po przerwach nauczyciel przychodzi do nich do klasy, a nie, że dzieci przychodzą do nauczyciela. A w ogóle w Niemczech trwają przerwy tylko 5 minut, za to po trzeciej lekcji mamy 20 minut przerwy,

w czasie której

musimy wyjść z budynku. Mamy duży teren sportowy oraz budynek, w którym

znajduje się sklepik

szkolny i świetlica. Ale co mi się podoba w Polsce- to radio, które na przerwach

gra. Radio jest

obsługiwane przez chętnych uczniów. Mogliby to wprowadzić do niemieckiej szkoły.

Tak samo jak dyskotekę! Bardzo się zdziwiłam, kiedy

słyszałam, że się w polskich szkołach organizuje dyskoteki.

W Niemczech lekcje zaczynają się o 7.45. Normalnie ma się 6 razy po 45 minut, chyba że jakaś klasa ma 9 lekcji.

Wtedy odpada 6 lekcja można sobie zamówić obiad w sklepiku lub iść do miasta albo zjeść coś w domu.

Na następną lekcję trzeba niestety znowu wrócić.

Ostatnia różnica, która jest

ważna, to ferie. W Niemczech mamy więcej ferii, za to polscy uczniowie mają dłuższe

wakacje latem.

O najistotniejszych różnicach chyba napisałam. Jaka szkoła mi się lepiej podoba?- nie mogę powiedzieć w mojej ocenie obydwie mają zarówno plusy jak i minusy.

Cieszę się na następne miesiące w polskiej szkole

Olivia Jaron

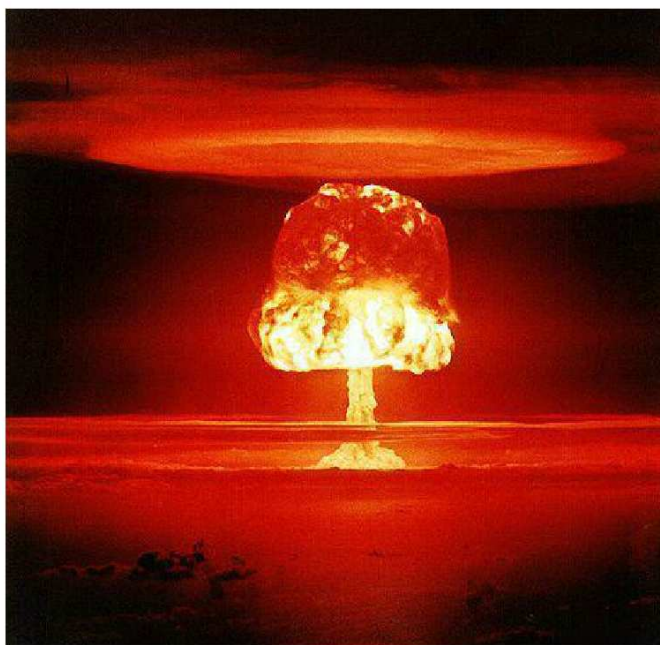

Niezwykła podróż w czasie - czyli jak się przenieść do przeszłości nie ruszając się z miejsca

Metro 2033

O to on - powiew
świeżości
w skostniałym
świecie fantastki.

Historia, którą
poznało już 2 5
milionów ludzi,
przetłumaczona
na 20 języków.
Powieść, którą bez
przeszkód porównuje
się do „Pikniku

na skraju drogi"
Strugackich. Jaka
jest?

Jest rok 2033,
ostatnim skupiskiem
moskiewskiej (a może
i w ogóle) ludności jest
metro - wielki schron
atomowy wybudowany
za czasów
socjalistycznych.
W metrze tym ludzie,
którym udało się
schronić nim alarm

atomowy został zagłuszony przez wybuch, próbują stworzyć coś

na wzór dawnej cywilizacji.
Stacje to małe miastopactwa,
niektóre niezależne, inne zaś
tworzą różnego rodzaju

konfederacje, mamy tu więc
sowieców, hitlerowców czy
satanistów. Jedną z tych
niezależnych stacji

do "serca metra" do Polis,
miejsca które jako jedyne
nigdy nie zapomniało jak żyło

się przed wybuchem. Miejscu,
w którym nadal krzewi kulturę,
naukę, postęp. Podróż ta dla
Artem będzie ważnym
egzaminem i nauką.
Głuchowski podaje nam
historię napisaną z polotem,
pokazuje nam, że największym
wrogiem człowieka jest

jest WOGN stacja, na którą sphywa nowe zagrożenie - „czarni”.

Przerażające stwory, które
przyszły "stamtąd" - z
powierzchni. Młody chłopak
Artem zostaje wysłany

SCHOOLPRESS

on sam, że nasze lęki i uprzedzenia są często bezpodstawne. To także opowieść o tym, że w jak głębokie tarapaty wpadniemy zawsze jest ktoś, kto wyciągnie do nas rękę. Autor powieści za pomocą Artema pokazuje nam wykoślawioną ludzkość, oprowadzając nas po kolejnych stacjach, powoli zbliżając się do wspinałego, trzymającego do ostatnich chwil zakończenia. "Metro 2033" to powieść,

którą najlepiej polecić osobom, które lubią w historiach drugie dno, ukryte przesłanie.

Osoby te będą bardziej zadowolone niż ci dla których liczy się tylko akcja. A dla każdego szanującego się fana fantastyki jest to pozycja, którą trzeba znać.

Żyła

Jak przełamać szkolną nudę?

Dzień Noszenia Spódnic

Każda klasa miała za zadanie ubrać się w tym dniu

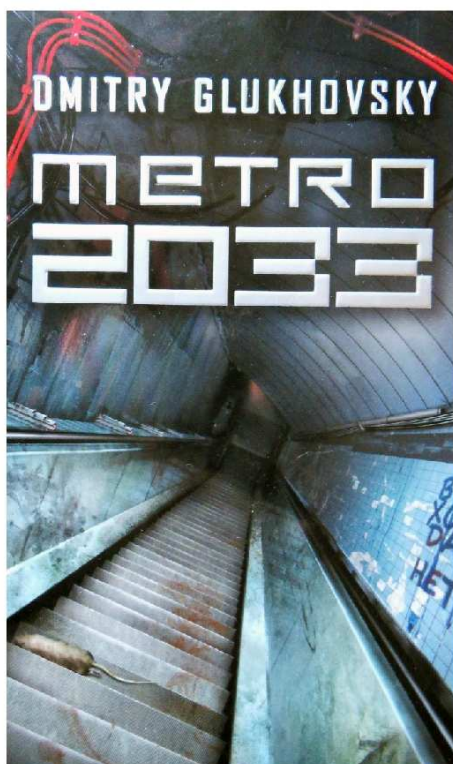
aż 90% uczniów ubrało w spódnice. Drugie i trzecie miejsce zajęły kolejno klasy

IId i Ib. Ogólnie prawie 52% całej społeczności uczniowskiej wzięło czynny udział w tym święcie.

Graffa

Tym miłym akcentem kończymy dzisiejsze wydanie, mamy nadzieję, że się posobało.

*Pozdrawiamy
Redakcja*

w spódnice, sukienki. kilty, sutanny czyli we wszystko co nie było spodniami. Niektórzy wywiązali się z tego perfekcyjnie, nawet kilku przedstawicieli płci brzydkiej przyodziało na siebie tą niezwykle wygodną i atrakcyjną część odzieży damskiej. Klasą, która najlepiej spełniła to zadanie była klasa Id z wychowawcą panem Krzysztofem Gembałą, gdzie